

РЕШЕНИЕ

№ 36517

гр. София, 06.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Теодора Василева

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **7606**
по описа за **2025** година докладвано от съдия Теодора Василева, и за да се
произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Медико – дентален център „Ортогин“ ООД, представлявано от управителя П. Н. И., подадена чрез процесуалния представител адвокат М. Д., срещу решение № 1968 от 30.05.2025 г., постановено по НАХД № 1045/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 17 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № НП-86/23.11.2023 г., издадено от и.д. - изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАНН) [населено място], с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 117 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ), на Медико – дентален център „Ортогин“ ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева на основание чл. 115, ал. 3 от ЗЛЗ за нарушение на чл. 6, ал. 1, изр. 1 от ЗЛЗ. С отделни диспозитиви съдът е осъдил касатора да заплати разноските по делото.

С касационната жалба се твърди неправилност на решението, поради нарушение на материалния и процесуалния закон, както и поради необоснованост. Иска се от съда да отмени постановеното съдебно решение. Претендира се и присъждане на разноски за две съдебни инстанции.

Ответникът – изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Й., в представен писмен отговор, изразява становище за неоснователност на касационната жалба и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В откритото съдебно заседание се явява юрисконсулт П., който също оспорва касационната жалба и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, не изразява становище по касационната жалба.

Настоящият IV-ти тричленен касационен състав на Административен съд София - град, намира касационната жалба, като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, за процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Производството пред Софийския районен съд е било образувано по жалба от Медико – дентален център „Ортогин“ ООД против НП-86/23.11.2023 г., издадено от и.д. - изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН) [населено място], с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 117 от ЗЛЗ, на Медико – дентален център „Ортогин“ ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева на основание чл. 115, ал. 3 от ЗЗЛ за нарушение на чл. 6, ал. 1, изр. 1 от ЗЛЗ.

С обжалваното решение № 1968 от 30.05.2025 г. по НАХД № 1045/2024 г. Софийски районен съд потвърдил НП-86/23.11.2023 г., издадено от и.д. - изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, като с отделни диспозитиви съдът е осъдил касатора да заплати разноските по делото. За да постанови този резултат съдът е приел, че АУАН-а и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма. Приел е за спазени Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Съдът е обсъдил възраженията на жалбоподателя за допуснато нарушение на чл. 52, ал. 4; чл. 57, ал. 1 т. 1 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, като ги е приел за неоснователни.

СРС е приел, че в случая в проверяваното лечебно заведение не е имало никакви легла, на които пациент да може да легне не само докато трае прегледа му при акушер-гинеколог, а с цел да се проследи във времето неговото здравословно състояние и реакцията на организма след извършването на дадена манипулация. Анализирайки доказателствата съдът е мотивирал извод, че в медико-денталеният център не е имало легла за наблюдение и лечение до 48 часа. Приел е, че Медико – дентален център „Ортогин“ ООД представлява лечебното заведение от клас А1, а не от клас А2 или Б, какъвто клас е изискуем за извършване на дейност по амиоцентеза, каквато е извършена на Л. С..

Това, че лечебното заведение е от клас А1, а в него е била извършена амниоцентеза е обосновало изводът на съда, че е извършено нарушение на чл. 6, ал. 1, изр. 1 от ЗЛЗ, изразяващо се в нарушение на медицинските стандарти, установени в т. 4.1.2 вр. т. 4.1.2.3. вр. т. 4.1.4.1 от Наредба № 9 от 27.04.2021 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Акушерство и гинекология“.

СРС не е споделил становището на жалбоподателя, че случаят може да бъде квалифициран като маловажен.

Изложеното е мотивирано въззивният съд да постанови оспорения понастоящем правен резултат. Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

При постановяването му не са допуснати нарушения, които да съставляват основания за отмяна.

Въззивният съд е изяснил фактическата обстановка по делото, която не е необходимо да преповтаря от касационната инстанция, обсъдил е възраженията и относимата правна уредба. При постановяването на решението си е спазил материалния закон и не е допуснал нарушение на процесуалните правила.

Съдебното решение е постановено при пълно изясняване на всички относими обстоятелства, като настоящата инстанция не счита, че следва да преповтаря. Не се споделят доводите на касатора относно немотивираност на НП. Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ, дейността на лечебните заведения и на медицинските и другите специалисти, които работят в тях, се осъществява при спазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ и осигуряване защита на

правата на пациента. Медицинските стандарти се утвърждават с наредби на министъра на здравеопазването. Приложима в случая е Наредба № 9 от 27.04.2021 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Акушерство и гинекология“, издадена на основание законовата делегация на чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ. В АУАН и в НП е посочено, че е нарушена Наредба № 9 от 27.04.2021 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Акушерство и гинекология“.

В цитираната Наредба, в т. 4.1.4.1. е предвидено, че „ДЛД от група Б са: 4.1.4.1. амниоцентеза (като самостоятелна процедура): задължителна допълнителна медицинска квалификация“, която от своя страна, съгласно т.4.1.2.3.: „следва да се извършва в лечебни заведения от клас А2 или Б - ДЛД от група Б“. Безспорно се установява, че процесното лечебно заведение е от клас А1, а същевременно от пациентката е изискана сумата от 300 лв. за провеждане на манипулация, каквато съобразно цитираните норми не е следвало да се извършва такава.

Действително, в оспореното НП не е цитиран конкретният член, в който се съдържа нормата, а именно, че това правило се съдържа в т. 4.1.4.1. Противно на изложеното от касатора настоящият състав намира, че това нарушение не е съществено доколкото не е могло да наруши или затрудни правото на защита. Управителят на дружеството е бил уведомен за нормата, която е прието, че е нарушена, посредством словесното ѝ изражение, както и в кой нормативен акт се съдържа. Още повече, че той е лекар, а впоследствие – е придобил степен доцент, в същата област, и се предполага, че е запознат с посочените стандарти и съответно – е длъжен да ги спазва.

Правилно съдът е приел, че безспорно се установява описаното в НП деяние, именно – установява се, че на 13.06.2023 г. в медико - дентален център „О.“ била извършена амниоцентеза на бременната тогава Л. С.. Тази манипулация била извършена от доц. д-р И. и за нея пациентката е платила 300 лева. В деня на манипулацията пациентката не е била приемана в медико - денталния център, нито ѝ е било дадено легло, на което да лежи. Манипулацията ѝ била извършена на кушетката в акушеро-гинекологичния кабинет. Впоследствие Л. С. загубила плода.

По този начин са нарушени правата на пациентката – изискано е от нея и е получено плащане за манипулация, каквато д-р И. не е можел да извършва в лечебното заведение – то е било от клас А1 поради липса на леглова база и невъзможност за наблюдение до 48 часа.

Осъществен е състава на чл. 115, ал. 1 (Изм. - ДВ, бр. 70 от 2004 г., в сила от 01.01.2005 г.) от ЗЛЗ, поради което и и правилно е наложена имуществена санкция на дружеството касатор. Тя правилно е определена на сумата от 2000 лв., какъвто е размера на законоустановения минимум.

Не са налице предпоставките по чл. 28 от ЗАНН. Нарушението е от категорията на формалните. Същевременно не са налице такива многобройни или изключителни смекчаващи обстоятелства, при наличието на които следва да се определи наказание под минимума. Нещо повече – провеждането на процесната манипулация е довела до това, че пациентката, чиито права са били нарушени е загубила плода.

По тези доводи обжалваното решение е правилно и същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед разпоредбите на чл. 63д, ал. 3 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, направеното от процесуални представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно, като същото следва да бъде определено в размер на 130 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1968 от 30.05.2025 г., постановено по НАХД № 1045/2024 г. по

описа на Софийски районен съд, НО, 17 състав.

ОСЪЖДА Медико – дентален център „Ортогин“ ООД с ЕИК:[ЕИК], да заплати на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ сумата от 130 (сто и тридесет) лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: